Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

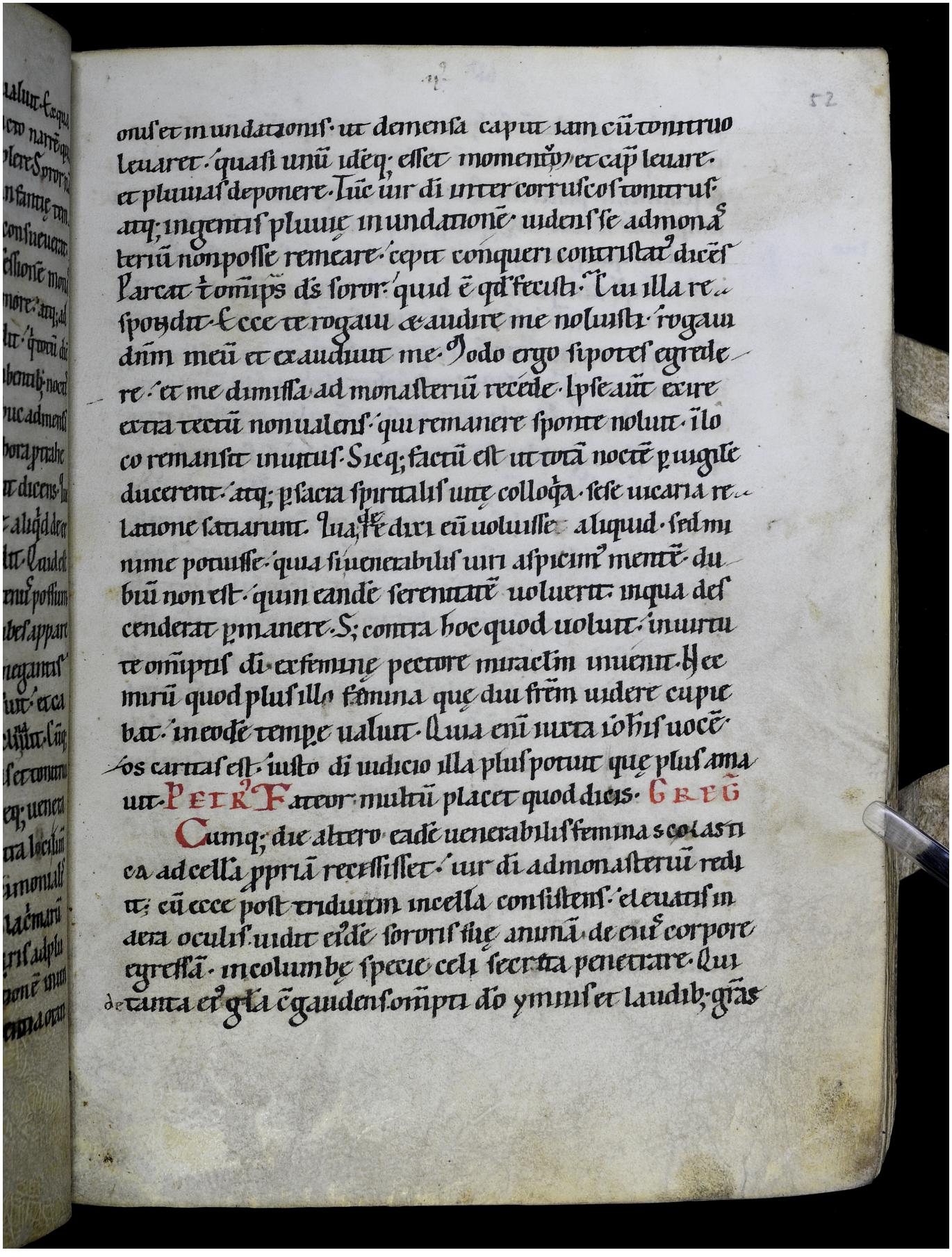

onus et inundationis. ut demensa capit iam cū contritio
leuaret. quasi unū ideq; esset momentū et cāp leuare
et pluuias deponere. Tūc ait di inter corruscos contritus
atq; ingentis pluuie inundationē. uidens se admona
terū non posse remeare. cepit conqueri contristata dicēs
Parcat tibi dns soror. quid ē qđ fecisti. Cui illa re
spondit. Ecce te rogaui et audire me noluisti. rogaui
dnm meū et exaudiuit me. Modo ergo si potes egrede
re. et me dimissa ad monasterū recede. Ipse autē exire
extra tectū non ualens. qui remanere sponte noluit. in lo
co remansit inuitus. Sicq; factū est ut tota nocte pluuie
ducerent. atq; p sacra spiritalis uite colloqa. sese uicaria re
latione satiarunt. Nā de re dici ei uoluisse aliquid. sed mi
nime potuisse. qua si uenerabilis uiri aspicim mentē du
biū non est. quin eande serenitatē uoluerit. in qua des
cenderat p manere. S; contra hoc quod uoluit. inuitu
te omipti di. ex femine pectore miraclm inuenit. Hec
mirū quod plus illo fēmina que diu frēm uidere cupie
bat. in eode tempe ualuit. Qua ei iuxta iobis uocē
os carnis est. iusto di iudicio illa plus potuit que plus ama
uit. PETR. Fateor. multū placet quod dicis. GREG.

Cumq; duc alterq eade uenerabilis femina sco as ti
ca ad cella ppriā recessisset. uir di ad monasterū redi
it; cū ecce post triduum in cella consistens. eleuatis in
aera oculis uidit eide sororis sue animā de eius corpore
egressā. in columbe specie celi secreta penetrare. Qui
de tanta ei gla cū gaudens omipti do ymnis et laudib; gras